

Tình nói sau tình lại chưa chút nhẽ to...
Giờ em khô nhẽ ng vẫn là giờ em m

1.

Đi u không may cho Nguyễn Bội Sơn, cũng là đi u không may cho chúng tôi, nhẽ ng ng i b n, nhẽ ng đ c gi đang mu n vi t v ông, là cho t i nay ông v n ch a v bên kia chín su i. T i sao i là đi u không may cho ông, là t i vì Đ i Là M t B Kh , nh Ph t nói. Do v y, ch a ch t là ch a h t kh .

Mà, đi u cũng là i , là đã r t nhi u i n ông mu n ch t. Năm m i 15 tu i, ông đã lên nghĩa đ a, c t gân tay, n m ch ch t. Không may cho ông là có ng i vào thăm nghĩa đ a, th y ông n m, máu me tùm lum tà la, ng i đó đã c u ông, đã c n tr b c đi c a ông “phiêu diêu mi n c c i c”. Sau đó, ít nh t ông cũng có ba i n nh y i u t t , nhẽ ng cũng ch s t trán, r ãng vài s i lông, tr y da, tróc v y chút chút.

Không ch t, trong khi đ i là b kh . Đi u này Ph t nói, ch c ch c là đúng, ch không ph i Lê Mai Lĩnh tôi nói. Th là ông ti p t c ng p, i n, b i, nh y, đánh đu trong b kh .

Nh th ít ra là ông đã ch i cho t i “b n i n” thách th c, đùa v i ông y th n, và thách đ , đánh đu v i ông đ nh m nh. Th y ông Nguyễn Bội Sơn ch u ch i quá, ông t th n, và ông đ nh m nh chào thua.

Còn nhớ cái vì c ông Nguyễn Bức Sơn ch a “an gi c nghìn thu” là m t đi u không may cho chúng tôi. Là t i làm rằng r a? Xin th a là t i vì: n u nh ông “thôi còn th ” khi vi t v ông, chúng tôi hoàn toàn t do, vi t h u, vi t v n, vi t c p, vi t beo, vi t th n l n, r n r t, chúng tôi không s . Khi vui, chúng tôi cho ông lên t n chín t ng mây. Khi buồn, chúng tôi đ p ông xuống bùn đen. Khi th ng, chúng tôi g i ông là thi hào, thi bá. Khi buồn, chúng tôi g i ông là nhà th tép riu, cò con.

Th t t i nghi p, khó khăn cho chúng tôi là ông còn th . Nên vi t khen ông, thì s r ng, ông cho chúng tôi là m t: lữ n nh b , th y ông là thi bá nên tìm cách tâng b c đ đ c đ n g n ông. N u vi t chê ông, thì s r ng, ông s đánh cho chúng tôi s c máu đ u có làm đ n năn n xin ông tha, ông cũng không tha. Tôi ph i vi t hoa hai ch VĨ SĨ. Th a ông Nguyễn Bức Sơn, tôi bi t s ông quá đi ch . Tôi s nh t ông là ngón đòn “Song C c” và nhi u ngón đòn khác n a... Tôi đã có nh ng đêm trắng Phan Thi t, ch ng ki n ông d y võ cho nh ng đ t choai choai c a ông d i nh ng tàn lá cây đ a, tr c sân nhà c a m t ng i b n g n c ng ch Y.

T nh ng đêm hôm y, tôi b t đ u “k t-mô-đen” v i ông.

2.

B y gi là tháng 9 năm 1968, sau khi t t nghi p tr ng B Bình Th Đ c, tôi ch n v ti u khu Bình Thu n (Phan Thi t). Sau khi trình di n phòng T ng Qu n Tr / Ban I, viên Đ i Úy Tr ng Phòng cho tôi thêm m t tu n ngh phép, đ sau đó đ n nh n s v l nh ra đ n v là m t đ i đ i Đ a Ph ng Quân đóng g n c ng ch Y, đ ng lên Quân Y vi n Đoàn M nh Ho ch, cũng là đ ng lên sân bay.

Trong m t tu n ngh phép này, không bi t do ai gi i thi u, tôi quen anh Nguyễn Văn H i, tên khai sinh c a thi sĩ Nguyễn Bức Sơn. Trong l n đ u g p anh cùng v i m t s anh em văn ngh đ a ph ng trong m t cu c r u, anh em yêu c u tôi đ c th . L n đó tôi đ c th và tôi đã khóc gi a cu c r u. Tôi không bi t và nh là tôi đã khóc. Mãi t i l n sau đó, anh em nói cho tôi bi t.

T đó chúng tôi quen nhau. Nh ng mãi t i hai năm sau, khi tu n báo Kh i Hành c a h i văn ngh sĩ Quân Đ i gi i thi u nh ng bài th vi t v chi n tranh “quá đã, quá xu t s c, quá xu t th n” c a Nguyễn Bức Sơn, tình b n và tình th gi a anh và tôi m i keo s n g n bó.

Tôi cũng đi c biết, ng i cha c a anh cũng tham gia Kháng Chi n và t p k t nh ng i cha c a tôi. Và h n nhiên, ng i m c a anh cũng nh ng i m c a tôi ph i buôn bán t o t n, đ u sông cu i ch , m a mai n ng tr a, nuôi con cho ch ng “đi làm cách m ng”. Còn nh các ông càng làm cách m ng ch ng nào thì loài ng i càng thêm s c máu, nói nh th Nguyễn Bức Sơn, thì đó là chuy n v sau. Nh ng tr c nh t, vào cái th i đ m th c dân Pháp xâm lăng, “Đúng là các ông đã đi làm cách m ng”

Chúng tôi thành l p m t nhóm văn ngh t nh l , g m các anh: T Chí Đ i Tr ng, b y gi là trung úy ph c v t i quân Y vi n Đoàn M nh Ho ch, nhà th T Th M ng, nhà th Nguyễn N Mây, nhà văn Ph m Văn Nhàn, nhà th Nguyễn D ng Quang, nhà th Nguyễn Qu c Hùng, nhà th Mai Vi t, nhà báo Nguyễn Ng c H ng, nhà th Ph m Cao Hoàng, nh c sĩ Phan Anh Dũng, nhà th Nguyễn Bức Sơn và tôi... S ng Biên Thùy, m t bút hi u r t chi C i l ng, H qu ng.

Chúng tôi ch tr ng và phát hành t nguy t san Quê H ng, ra đ c 2 s . Đó là t t p chí văn h c, ngh thu t đ u tiên trong l ch s văn ch ng ch nghĩa c a t nh Bình Thu n.

Tôi còn nh trong s 2, ch đ vi t v ng i n sinh Phan Thi t, có m t bài ph ng v n nhi u ng i, nhi u gi i, xem h nghĩ gì v ng i n sinh Phan Thi t. Bài ph ng v n này do Nguyễn Bức Sơn ph trách.

Trong bài ph ng v n đó, có m t cô n sinh Phan Bôi Châu tr l i r t vui, r t ng nghĩnh. Cô nói: “Cha m chúng tôi sinh chúng tôi ra đâu ph i đ cho các ông nhìn.”

Tôi biết, tr c đ n đ ng g n tr ng Phan Bôi Châu có m t quán cà phê v a hè. Th ng th ng, m i ngày, m i bu i sáng, tr c khi t i nhi m s , anh em chúng tôi, đa s là sĩ quan, ghé vào quán u ng m t ly cà phê đ u ngày, nh ng ch đích th t ra là ng i đ chiêm ng ng nhan s c c a các cô.

Có l cô này phàn nàn, khi u n i, ta thán, nguy n r a chúng tôi v tr ng h p các cô “b nhìn” nh th .

Vào năm 1971, tôi không nhớ tháng nào, tôi nộp đơn xin công dân bị u. Hình như đi u này không làm cho Nguyễn Bức Sơn vui, nên trong thời gian đó tôi chủ ý ngược chiều xuôi, làm lủi ngày đêm đi kiếm, đi xin phiếu, đi mót, đi ăn mày phiếu, Nguyễn Bức Sơn đã không giúp tôi dù chủ mặt tôi nói. Tôi trông tài năng của bạn, trông người do của bạn, làm nào tôi ghét Nguyễn Bức Sơn về chuyện này.

Tôi là công viên đi làm, nên sau khi tôi thoát cảnh, Đới Tá Ngô Tôn Nghĩa (Tôn Trùng Bình Thuận) đi tôi lên Đà Lạt.

Đêm 1/4/75 Đà Lạt di tản. Đêm hôm sau, tôi đến nhà Nguyễn Bức Sơn chờ sáng mai tìm đường bệnh. Đêm đó, lính tan hàng, vô kế luật, đã nhử vào nhà Nguyễn Bức Sơn đòi mua của. Về chuyện con cái Nguyễn Bức Sơn nằm trên lầu, tôi nắm núp dưới bàn dưới lầu. Nhử vào tình trạng như thế xảy ra, và tôi phải quyệt đến nhà gia đình Nguyễn Bức Sơn đêm đó, trên chiếc Honda, tôi chủ ý về hướng Bình Tuy.

Sau ngày 30/4/1975, người cha của thi sĩ Nguyễn Bức Sơn trở về, không biết gia đình của Nguyễn Bức Sơn đã nói như thế nào liên hệ tình cảm gia về chuyện tôi và về chuyện Nguyễn Bức Sơn. Ông cũ, bạn già là Đới tá Quân Đới Nhân dân, đã đến thăm và tặng quà cho về chuyện tôi trong trại tù. Ông cũ cũng có hứa sẽ làm đơn “bỏ lãnh” cho về tôi về sớm

Một thời gian ngắn sau, ông cũ qua đời trong một tai nạn xe hơi.

Sau này về Phan Thiết, tôi được đưa luật cho biết: là chủ chốt do sự tranh chấp đưa về và quy định lợi ích gia như người miến Nam tập kết và như người Hà Nội vào tập thu. Lợi ích có luật khác, cái chốt của cũ là do sự tranh chấp, thanh toán nhau giữa cánh theo Trung Quốc và cánh theo Liên Xô.

Những đoạn trích sau đây nằm trong một bài thơ Nguyễn Bức Sơn làm sau khi cũ mất 5 năm, bài Chuyện Hai Bà Con Tôi. Bài thơ quá hay. Hình như bài thơ nào của Nguyễn Bức Sơn cũng quá hay.

...

Bên tôi qua đời đúng năm năm
Tôi viết bài thơ này để tâm sự cùng một người bạn tôi
Thuở sinh thời
Ông rất thơ người tôi
Và tôi rất thơ người ông
Nhưng hai chúng tôi
Đúng là hai người đàn ông có bề ngoài lãnh đạm.
Bên tôi cố gắng làm cho loài người sung sướng
Và thơ là ông tận tuỵ thanh xuân
Cùng bạn bè đi làm cách mạng
Ông càng làm cách mạng càng nào
Thì loài người càng thêm sức máu
Tôi cố gắng coi đời thật đẹp
Và thơ là tôi làm thơ ca tụng loài người
Tôi càng ca tụng càng nào
Thì loài người càng xa xa chúng ta

...

Nếu mà chúng ta có làm được gì thật đẹp
Chúng ta là để phát huy một tâm lòng son
Còn trái đất còn ngày đêm sáng tối
Thơ nhỡ đã rồi suy
Suy rồi rồi thì nh
Bên tôi bề đã ra vẻ
Con người làm thơ và chớ a bề nh
Chúng ta đến nơi này để phát huy một tâm lòng son
Thành hay bề chớ là chuyện viết

Rất nhiều bài thơ của thi sĩ Nguyễn Bội Sơn, tôi trong tập Chín Tranh Viết Nam Và Tôi, ra đời cách đây đã hơn 30 năm, đến nay người bạn tôi làm một nhót sau này, để có cái size, cái kích thước, cái tâm sự rất chi là Nguyễn Bội Sơn. Không thể làm một người khác. Cái size, kích thước, tâm sự của một thi hào.

Nguyễn Bức Sơn, Chút Tình Mang Xuống Mồ Chí

Tác Giả: Lê Mai Linh

Thứ Ba, 25 Tháng 9 Năm 2012 10:25

Do vậy, khi được thả Nguyễn Bức Sơn, quý được gì có nể da gà, nhíp tim đập mạnh, hời thở dồn dập, mũi nấc nấc to khóc thét, mũi nở toáng lên là do chốt thả của Nguyễn Bức Sơn đang ngổm vào ngổm quý. Nhưng điếu này cam đoan không có hời cho sức khỏe. Hoàn toàn an toàn trên xa lộ. Xa lộ thối.

Ngày 30.11.1983 tôi ra khỏi trại tù Z30A, Gia Rai, Long Khánh, trại phát cho tôi 50 đồng và hai bộ quần áo. Như các bạn tù khác, ra trại chỉ Gia Rai tôi bán hai bộ quần áo tù, được bao nhiêu tiền tôi không còn nhớ. Tôi đã ăn một tô phở và uống hai ly nước mía.

Tốt cả bao nhiêu và còn lại bao nhiêu, tôi không còn nhớ. Nhưng có một điếu mà tôi đã nghe nói trước khi còn ở trong trại là tôi không bao giờ quên. Đó là, khi những người đi học tập cải tạo về tài xế xe đò cho đi không lấy tiền, cũng có lúc hành khách cùng chuyển xe, tranh nhau trả tiền cho người tù.

Tôi ăn phở, tôi uống hai ly nước mía là quá ít. Khi đã có người nhàn giúp đỡ như thế, tôi sao mình không ăn nhiều hơn, không uống nhiều hơn cho cái bao tử đỡ c...

Tôi đưa tất cả số tiền còn lại cho người tài xế để mua vé về Phan Rang. Người tài xế nói là về số tiền đó tôi chỉ đi trại Phan Thiết. Và tôi đã đi Phan Thiết.

Tên bạn xe Phan Thiết, tôi đi về nhà Nguyễn Bức Sơn. Căn nhà vui mừng khi thấy tôi trở về. Bà mẹ của Sơn cầm tay tôi và khóc. Khi đó, nhìn lên bàn thờ tôi đã thấy chân dung của người cha của Nguyễn Bức Sơn.

Sau một đêm ngủ đợ, sáng hôm sau mẹ của Nguyễn Bức Sơn cho tôi 100 đồng và Nguyễn Bức Sơn chỉ tôi lên bạn xe bạn học chi của Honda Dame.

Ngày 20.4.2005 về qua. Khi ghé điếu n thối về cho chỉ Nguyễn Bức Sơn xem chỉ đã nhận được tiền tôi ghé về thăm bạn học hay chỉ. Chỉ cho biết ngay hôm sau ngày tôi ghé điếu n báo tin trước là tôi đã ghé điếu n. Trong câu chuyện thăm hỏi, chỉ cho tôi biết, cái xe Honda Dame đó, vào thập niên 80, anh Nguyễn Bức Sơn đã cho ai rồi, trong nhà không biết. Công việc của Nguyễn Bức Sơn bây giờ là mỗi ngày, theo thi sĩ Tố Hữu mang cho biết qua điếu n thối, là mỗi sáng,

Nguyễn Bức Sơn ra đường rong chơi. Trộm c khi đi, vớ hay con cho vài chục ngàn đ trong túi. Nhưng khi ra đường, thấy ai nghèo khó, hành khất là anh cho tiền, tiền ng tiền. Hôm sau cũng thế, ngày mai cũng vậy.

Vậy nhân đây tôi xin đề nghị, là nhờ ai có lòng Từ Bi, Bác Ái muốn giúp đỡ người nghèo tiền Việt Nam, xin liên lạc với bạn tôi, Thi sĩ Nguyễn Bức Sơn, nhà số 5, đường Chu Văn An, Phan Thiết.

... Cam đoan tiền đ đúng tay người nhận.

3.

Nhưng có thật bạn tôi. thi sĩ Nguyễn Bức Sơn làm thế hay không?

Đó trả lời câu hỏi này, tôi xin mượn miệng để thưa rằng: Nguyễn Bức Sơn không làm thế.

Nguyễn Bức Sơn chỉ là một gã thợ ký riêng “rút đ c bi t” của nàng thợ “đ p, múp và m t, tr ng túc, núi, đ i nh p nhô. Quá đã”.

Nguyễn Bức Sơn chỉ là tên tà t làm cái công việc ch ghi chép cho ông Thìn Thìn hay ông Thánh Thìn.

Hay nói một cách khác, thưa của Nguyễn Bức Sơn Việt là “th Thìn, th Thánh, thì một người tên mình là một tên DU ĐĂNG như Nguyễn Bức Sơn, không thể làm được những bài thơ th n s u qu kh c nh th :

... Trên trái đất có rừng già, núi non cùng sông biển

Trong Nguyễn Bức Sơn có một kẻ làm thơ

Kẻ làm thơ đôi khi biển thành du đảng

Hoặc làm thơ theo khí hậu từng mùa

...

(chân dung Nguyễn Bức Sơn, trong Chín Tranh Vĩt Nam Và Tôi)

Hôm quý đợc giở còn nhỡ nhỡ tôi, là trong Quợc văn Giáo Khoa Thợ (nợu tôi không lợm) có bài nói về Chăn Trâu, có câu:

“Ai bợo chăn trâu là khợ. Chăn trâu sợợng lợm chợ?”

Tôi nói lợi theo cái ngu cợa tôi:

“Ai bợo làm thợ là sợợng, làm thợ khợ quá đợ chợ?”

Làm thợ khợ quá đợ chợ?

Tôi nhỡ cách đây 50 năm, khi tôi mợi tợp tợnh làm thợ đợ thợc hiợn “giợc mợ làm thi sĩ” mợ tôi còn sợợng, nhợng tôi thợ xem nhợ mợ tôi đợ chợ t, đợ làm bài thợ “khợc mợ”. Tôi bợ t đợu bài thợ Khợc Mợ về i câu:

“Than ôi mợ đợ đi rợ i”

Thợ đúng rợ i, Mợ đợ đi rợ i, nhợng mà là: mợ tôi đợ chợ.

“Đợ rợ i” trong ý nghợ cợa tôi là chợ t. Nhợng mợ tôi đợng ngợ i nợu ăn kia, mợ tôi đợ chợ t đợu. Nên câu thợ “Than ôi mợ đợ đi rợ i” về a là câu đợu cũng là câu cuợ i.

Nhợng đợn năm 1988, mợ tôi chợ t thợ t, thì tợ đợ tợ i nay tôi chợ a làm đợợc bài thợ nào đợ khợc

M.

Đy, quý v th y ch a làm th kh quá đi ch.

M t ví d khác đ quý v th y làm th kh quá đi ch.

Năm nay tôi 70 tu i, hai ng i đàn bà tôi đang yêu là cô Condoleezza Rice và bà Hillary Clinton. Th mà tôi yêu t năm tôi 68 tu i nay là 70 tu i, t c là đã hai năm yêu th m yêu tr m, yêu nh điên nh cu ng, tôi v n ch a làm đ c m t bài th t tình cùng lúc v i hai nàng.

Đy, quý v th y ch a: làm th kh quá đi ch.

Nh ng n này thì tôi bi t t i m n rằng tôi làm th khó. Đó là, trong thâm ý c a tôi là đ ti n vi c s sách. Tôi ch làm m t bài th nh đ t tình v i c hai nàng. Vì r ng, làm th kh quá đi ch, nên tôi ngu gì đ làm hai bài cho hai nàng cùng m t lúc cho nh c thân và m t th i gian. Th i gian là dollar kia mà. Nh ng cái đ là giá nh hai nàng là m t c p song sinh. Nh ng cái khó là hai nàng, ng i đ u sông k cu i ch. Nói rõ ra là, tính cách c a hai nàng hoàn toàn khác nhau. M t nàng, thì n c da h ng quân, mà theo c nhân phán, xin l u ý v i quý v là c nhân phán ch không ph i là tôi. Theo c nhân “n c da h ng quân c i qu n không k p”. Tôi không bi t c nhân mu n nói gì.

...

V y thì, m t tên t nh n mình là du đ đ ng nh Nguyễn Bức Sơn, thì m n rằng có th cho ra đ i nh ng bài th nh Th n nh Thánh nh th. Tôi nghi ng tài năng c a Nguyễn Bức Sơn l m. Tôi đã đ ra n a đ i nghiên c u, tra h i, th m đ nh, cân nh c, tìm tòi, đ n đo, suy tính.

Nay, tôi đi t i k t lu n, là trong đ u c a Nguyễn Bức Sơn, có m t nàng th xinh đ p, múp m t, tr ng túc... cũng có th là trong đ u Nguyễn Bức Sơn có m t ông Th n Th hay Thánh Th n m vùng, đóng ch t, mai ph c, trong đó. Có khi Nguyễn Bức Sơn nói: “Làm th theo khí h u

tình mùa” có nghĩa là Nguyễn Bức Sơn cho tôi khi Nàng Thơ, Thơ n Thơ, Thánh Thơ đợc và tên tã lợt Nguyễn Bức Sơn cợ thợ chợ ghi ghi chép chép. Mợ tợ ngợ i tợ nhợ n mình là Du Đợng, là Nguyễn Bức Sơn, không thợ làm đợc nhợ ng bài thợ dợ dàng, hay ho, mê ly rùng rợ n, vô tiợ n khoáng hợ u nhợ thợ, nợ u không có Nàng Thơ (....) Thơ n Thơ, Thánh Thơ thợ đợ ng trợ c, đợng chợ t, mai phợ c, nợ m vùng trong đợ u Nguyễn Bức Sơn đợ đợ c, đợ gợ, đợ làm đợc nhợ ng bài thợ ngợ i chợ t cũng đợ i mợ dợ y đợi xem, đợi đợ c cho bợ ng đợc Tợ đợ, tợi cũng suy ra rợ ng, nhợ ng lúc Nguyễn Bức Sơn “lên cợ n nợ i khùng, quợ y, phá, điên, nhợ y lợ u” đợ cũng là lúc ông Thơ n Thơ và ông Thánh Thơ đợng gợ chiợ n tranh, mà chiợ n trợ đợ ng là cái đợ u cợ a Nguyễn Bức Sơn, đợ tranh đợ t chiợ n lợ i phợ m là Nàng thợ ...

Nợ u nhợ ng ai đợ, kia, này, nợ ... cũng có nhợ ng nghi ngợ nhợ tợi, hợ cùng tợi gợp tiợ n lợ i, áng chợ ng 1.000.000.000 đợ la, bợ t cợc Nguyễn Bức Sơn, có hay không Nàng Thơ, Thơ n Thơ, Thánh Thơ mai phợ c, nợ m vùng, đợng chợ t...

4.

Sau đợ đây là nhợ ng câu thợ cợ a Thơ n Thơ, cợ a Thánh Thơ đợ đợ c chép chép ghi ghi bợ i thi sĩ du đợng Nguyễn Bức Sơn.

...

Bên cợ nh nhà tợi
Sợ ng mợ t kợ lợng giợ ng
Y thợ đợ ng phợng uợ trợ đợ c nhà
Khi con gợ nợi cợ a y đợ lợ c
Y nhìn vào nhà tợi
Và chợ i thợ nhợ máy
Tợi đợ nh đợ n mùa hè này
Tợi sợ đợ Y mợ t đợ

(Viợ t Tợ ng Nhợ ng Nhà Cách Mợ ng Giợ Hình Trong Thợ i Đợ i Tợi – Chiợ n tranh VN và tợi)

...

Khi em chọt đi
Em sọ thành sọ m sét
Thành bọ i vàng
Thành gió thành mây
Trong vũ trụ hoài hoài sinh diệt

Con sinh ra đời
Chọc gì đã là đời u đáng vui
Bùn ta gọt c chọt
Chọc gì đã là đời u đáng tiếc.

(Con Trai Ta Ra Đời, Nguyễn Bích Sơn Ta Nắm Xuống – Chín tranh VN và tôi)

...

Có khi nghĩ trộm sinh mệnh mình ta là đ
Vì đám đông quỵ bần nọt c họt đời
Nhúng lọt nghĩ trộm sinh thêm bè bần
Đồ quàng vai m áp cuộc rong chọt
Dù mọt ngày ta xé đi năm mọt i tọt lọt ch
Thì thọt gian đâu có chọt u trôi nhanh
Đu đen bọt c là nọt i cọt xọt
Bọt đi bọt n bọt t cũng không đành

(Mai Sau Dù Có Bao Gì – Chín tranh VN và tôi)

...

Ta vọt n ghét đàn bà nhọt cọt
Nhúng vì sao ta lọt i yêu em

Ôi mắt em nhìn nhẽ là bỡ ngỡ
Ta quàng xiên nên đã yêu em

(Trên Đỉnh Ngọn Nhà Xuân Hồng- Chín tranh VN và tôi)

...

Khò thù ta òi nhẽ ng đũa xâm mình
Ăn muối đá mà hăng say chí n đũa
Ta vờn hi vọng khô ta là lính củ u
Đi hành quân rờn đũa vờn mang theo
Mang trong đũa nhẽ nghĩ trong veo
Xem củ c chí n nhẽ tại trỏi ách n củ c
Ta bỡn trúng ngỏi vì ngỏi bỡc phỏc củ c
Vì căn phỏn ngỏi xui khi n đó thôi
Chín tranh này cũng chỏ là mỏt trò chỏi
Suy nghĩ làm gì lao tâm khỏ trí
Lũ chúng ta sỏng mỏt đũa vô vỏ
Nên chỏn rỏng sâu núi củ đánh nhau
Mỏn n trỏi đũa làm nỏi đũa hỏa châu
Nhỏng củ t khỏi giỏ làm rỏng thiềng uỏn khỏc
Mang bom đũa n chỏi trò chỏi pháo tũa
Và máu xỏỏng làm phân bón rỏng hoang

(Chín tranh Việt Nam Và Tôi)

Sau đây là hai bài thơ củ a Thơ n củ a Thánh, đũa củ ghi ghi chép chép bỡi tên tà lỏt, thi sĩ du đảng Nguyễn Bội Sơn.

Bài Thơ Tình Việt Khi Nỏi Sùng

Thỏi mỏt thỏ ngỏi ta yêu nhau bỏng cái búa
Và tỏng nhau hàng chỏ c nhát dao gỏm
Anh, kỏ chỏp chỏn giỏ a càn khôn lỏ o đũa o

Tình cho em nguyên một đóa trăng rằm
Thôi, thôi đi chúng ta, thôi đi cả những tình lẫn dĩa đá cá
Tâm hồn em ô nhiễm cũng là thuở
Trời đất đã cho anh những cái bất sát
Sá gì cái chuyện tình vớ vẩn

Giúp Mùa Gió, Lòng Mình Cũng Gió

(Chép thơ Nguyễn Lê Văn Chính)

Rồi một hôm gió bấc có ai nghe
Ai lắng đãng nghe chi con gió bấc
Cây bách đàn trâm cựa nhà em đang còn hay đã mất
Sao anh hình dung như có vết thối
Đang loang ra trong vũng máu vô tình
Truyền tin hiu hắt nghe mùngoi vô tình
Anh có nghe chuyện đi em lên đi
Như người chèo đi buôn, như người chèo xe đò
Tiếng nói sau lưng lại chua chát như to
Giờng lờ em khô như vụn là giờng lờ mìn
Đã qua chửa ôi cái đi đãng đi
Đi bên kia sông cũng gió thổi điêu tàn
Băng giá chèo mình băng giá mau tan
Tiếng câu thơ anh không thổi làm cho đi em mưng
Tiếng loài người bày ra xích xiếc huyên vãn
Đi quên mình là hết giờ vô biên
Câu chuyện tình như người gió miền miền
Thơ tình Kinh Thi thơ tình Kinh Dịch.

5. và 6.

Trong chiến tranh Việt Nam vừa qua, họu quân của nó đưa tới nhiều mất mát, nhiều tai ương, khổ đau cho nhân dân. Những mất mát, khổ đau đó, đã có nhiều người nói tới, viết ra, khắc ghi trong lòng. Những có một điếu, chửa ai nói tới, là cũng từ cuộc chiến tranh đó, lịch sử đất nước ta, xét về lãnh vực văn học, đã sản sinh ra những hai nhà Thi Sĩ Nguyễn Bức Sơn, và Văn Chính có Thi Sĩ Nguyễn Bức Sơn.

Trình Công Sơn có những bài viết về những nhân vật lịch sử, Nguyễn Bức Sơn cũng có những bài thơ về những nhân vật.

Hình nhiên bên cạnh đó cũng có những khác biệt, như Trình Công Sơn viết về những nhân vật khi ông đứng ngoài cuộc lịch sử. Nguyễn Bức Sơn viết về những nhân vật khi ông là MỘT NGƯỜI LÍNH TRONG CUỘC CHIẾN.

Một khác biệt nữa, sau 1975 Trình Công Sơn đã đứng hàng CS, trong khi Nguyễn Bức Sơn viết cho mình sự ngang tàng của MỘT NGƯỜI SĨ, KẺ SĨ.

Dù có những khác biệt đó, những chúng ta phải công tâm và rộng lòng để xác nhận rằng: CẢ HAI ÔNG ĐỀU LÀ THIÊN TÀI CỦA VĂN HỌC VIỆT NAM.

Lời sau chót gửi những bạn xa. Phan Thiệt

Thưa ông, biết ông là một võ sĩ, tôi đã tuyên bố, là : tôi sẽ ông rồi. Những điều tôi muốn thưa với ông, rộng thì là, rộng vì bài viết này mà ông cao hơn ông đưa thêm nữa với Tôi Thưa và Đành Mãnh.

Đêm qua, tôi đã gặp Tôi Thưa và Đành Mãnh, hai ông ấy có những với tôi rằng: mà hãy nói cho những bạn mà, tên thi sĩ du dương Nguyễn Bức Sơn, là rộng đưa dai với bạn ông. Những lời nói, ông tha. Những lời này mà đưa nữa, bạn ông biết.

Tôi đọc thi sĩ Tôi Thưa Mãnh cho biết, thơ tiêu khi nào từ lâu nay của ông, là muốn làm một vị Bệ Tắt, đem tiền bạc thí cho chúng sanh. Ông yên tâm, tôi sẽ có tiền mang về cho ông chơi trò chơi Tôi Bi, Bác Ái. Đành ông chơi một mình không vui. Tôi sẽ chơi với ông, cùng với Nguyễn Như Mây, Nguyễn Ngọc Hoàng, Tôi Thưa Mãnh. Chúng mình sẽ lập một cái bang mạnh danh là Ngũ Hổ Bình Tài. Chúng mình sẽ mua năm chiếc xe đạp cho Ngũ Hổ. Mời sáng, sau chầu cà phê chào bình minh đầu ngày, chúng mình sẽ lên đường vào tên hang cùng ngõ hẻm, tên tiền cho những người nghèo. Mà là tên tiền Mãnh. Đô la xanh, ok.

Nguyễn Bức Sơn, Chút Tình Mang Xuống Mũi Chín

Tên: Lê Mai Linh

Địa chỉ: Ba, 25 Tháng 9 Năm 2012 10:25

Tôi đang gom tiền. Khi nào đủ mua một chiếc ô tô. Sáng hôm sau đã có một tôi đi Phan Thiết.

Sau chót, xin ông hãy xem bài viết này nhé một món quà tặng ông, cho Hoàng và các cháu, cũng như tặng bạn bè của chúng ta ngày xưa của Phan Thiết.

Lê Mai Linh

(Bạn ông)